

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кс 3/2025
11.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о сукобу надлежности који је покренуо Виши суд у Београду предлогом К.бр.390/17 од 04.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 11.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о предлогу извршног повериоца, Република Србија, Виши суд у Београду за спровођење извршења против извршног дужника АА из ..., Улица ... број ..., на основу извршне исправе, решења Вишег суда у Београду К.бр.390/17 од 31.05.2023. године, **СТВАРНО И МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Београду.

Образложење

Основни суд у Бечеју, судкса јединица Нови Бечеј решењем Ии 459/23 од 25.02.2025. године огласио се месно и стварно ненадлежним за одлучивање о предлогу извршног повериоца Република Србија, Виши суд у Београду за спровођење извршења против извршног дужника АА из ..., Улица ... број ..., ради наплате трошкова кривичног поступка. По правноснажности решења спис је достављен Вишем суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Виши суд у Београду је предлогом К.бр.390/17 од 04.04.2025. године покренуо пред Врховним судом поступак за решавање сукоба надлежности у смислу члана 36. ЗКП.

Врховно јавно тужилаштво је поднеском Ктр-I бр. 4/25 од 16.04.2025. године изнело своје мишљење да је за поступање у конкретном предмету месно надлежан Виши суд у Београду.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета, са предлогом Вишег суда у Београду за решавање сукоба надлежности и мишљењем јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва, па је нашао да је за поступање у предметној кривичној ствари стварно и месно надлежан Виши суд у Београду.

Одредбом члана 276. став 2. Законика о кривичном поступку прописује да се трошкови кривичног поступка принудно наплаћују у корист буџета Републике Србије, по службеној дужности.

Одредбом члана 3. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу је прописано да се извршни поступак и поступак обезбеђења покрећу тако што извршни поверилац подноси предлог за извршење на основу извршне или веродостојне исправе или предлог за обезбеђење, а по службеној дужности покреће се само ако је законом одређено.

Одредбом члана 4. став 4. Закона о извршењу и обезбеђењу је прописано да су јавни извршитељи искључиво надлежни за извршење решења за која је законом прописано да се извршавају по службеној дужности. На поступак принудног извршења сходно се примењују одредбе закона којима се уређује наплата судских такси.

Чланом 40. Закона о судским таксама је прописано да ако физичко лице, као таксени обвезник, не плати таксу у року одређеном у члану 37. тог закона, суд у наредних пет дана доноси решење о извршењу у коме обавезује таксеног обвезника да у року од пет дана од дана пријема решења плати дуговану таксу и казнену таксу од 50% од висине таксе и у коме не одређује средство и предмет извршења, решење о извршењу доставља извршитељу, а у спису забележава да је решење достављено извршитељу. Уз решење о извршењу суд прилаже и доказ о томе да је таксеном обвезнику достављен налог, односно опомена о плаћању таксе. Извршитељ доставља решење о извршењу таксеном обвезнику.

Редовни правни лек против решења о извршењу, који може да се изјави у року од осам дана од дана достављања решења, не одлаже извршење решења.

Поступак извршења спроводи се према закону којим се уређује извршење и обезбеђење.

Извршитеља који спроводи извршење одређује председник суда, тако што решење о извршењу доставља извршитељу чије се седиште налази на подручју суда који је донео решење о извршењу, а ако више извршитеља има седиште на подручју тог суда, решења о извршењу достављају се равномерно, према редоследу по коме су извршитељи уписани у Именик извршитеља и заменика извршитеља.

Казнена такса из става 1. овог члана не може бити мања од двоструког износа најниже таксе прописане Таксеном тарифом.

Од средстава остварених наплатом таксе извршитељ на име награде задржава за себе 10% наплаћене вредности таксе и казнене таксе, остатак уплаћује на рачун прописан за наплату судских такси, а трошкове извршења наплаћује од таксеног обвезника.

Суд не плаћа предујам извршитељу.

Дакле, сходно одредби члана 276. став 2. ЗКП која прописује да се трошкови кривичног поступка принудно наплаћују у корист буџета Републике Србије, по службеној дужности, те одредбама члана 3. став 1. и члана 4. став 4. Закона о извршењу и обезбеђењу и члану 40. Закона о судским таксама, решење о извршењу трошкова кривичног поступка доноси суд, односно судија који је поступао у кривичном предмету у првом степену и доставља то решење јавном извршитељу, кога одреди председник суда, заједно са одлуком о трошковима кривичног поступка и доказом да је та одлука достављена извршном дужнику, који у остављеном року није извршио обавезу, а извршитељ доставља решење о извршењу дужнику и даље спроводи поступак извршења према закону којим се уређује извршење и обезбеђење.

Како је у конкретном случају суд који је поступао у кривичном поступку у првом степену Виши суд у Београду, то је из изнетих разлога, на основу одредаба члана 36. став 1. тачка 1) ЗКП и члана 32. став 2. Закона о уређењу судова, Врховни суд донео одлуку као у изреци решења.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић